

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

19 септември 2013 година *

„Свободно движение на хора — Свобода на установяване — Свободно предоставяне на услуги — Директива 2005/36/ЕО — Признаване на професионалните квалификации — Професия на лекар по дентална медицина — Специфичност и разграничение от професията на лекар — Съвместно обучение“

По дело C-492/12

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Conseil d'État (Франция) с акт от 19 октомври 2012 г., постъпил в Съда на 5 ноември 2012 г., в рамките на производство по дело

Conseil national de l'ordre des médecins

срещу

Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

в присъствието на:

Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н L. Bay Larsen, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-н U. Lohmus, г-н M. Safjan (докладчик) и г-жа A. Prechal, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,

секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Conseil national de l'ordre des médecins, от адв. J. Barthelemy,

— за Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, от адв. F. Thiriez,

* Език на производството: френски.

- за френското правителство, от г-н D. Colas, г-жа N. Rouam и г-жа F. Gloaguen, в качеството на представители,
- за чешкото правителство, от г-н M. Smolek, в качеството на представител,
- за Ирландия, от г-жа E. Creedon, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от г-н H. Støvlbæk и г-жа H. Tserepa-Lacombe, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3, поправки в ОВ L 271, 2007 г., стр. 18 и ОВ L 33, 2009 г., стр. 49), изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година (ОВ L 311, стр. 1, поправка в ОВ L 276, 2010 г., стр. 80, наричана по-нататък „Директива 2005/36“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Conseil national de l'ordre des médecins (наричан по-нататък „CNOM“) и Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, от една страна, и Ministre des Affaires sociales et de la Santé, от друга страна, при участието на Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, встъпила страна, по повод на законосъобразността на постановлението от 31 март 2011 г., с което се утвърждава списък на предоставящите квалификация курсове и правната уредба на дипломите за завършено специализирано обучение по дентална медицина (JORF от 19 април 2011 г., стр. 6854, наричано по-нататък „спорното постановление“).

Правна уредба

Право на Съюза

- 3 Директива 2005/36 отменя Директива 78/686/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 година относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за практикуващи стоматолози, включително мерки за улесняване на ефективното упражняване на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги (ОВ L 233, стр. 1; Специално издание на български език, глава 6, том 1, стр. 61), Директива 78/687/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно дейностите на практикуващите стоматолози (ОВ L 233, стр. 10; Специално издание на български език, глава 6, том 1, стр. 70), както и Директива 93/16/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно улесняване свободното движение на лекарите и взаимното признаване на техните дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация (ОВ L 165, стр. 1; Специално издание на български език, глава 6, том 2, стр. 139).

4 Съображение 22 от Директива 2005/36 гласи:

„Всички държави членки са длъжни да признаят професията „лекар по дентална медицина“ като отделна професия, различна от лекарската, независимо дали е налице специализация по одонтостоматология. Държавите членки трябва да гарантират, че в резултат на обучението, което получават лекарите по дентална медицина, те ще разполагат с уменията, необходими за осъществяване на дейностите по профилактика, диагностика и лечение на аномалии и заболявания на зъбите, устата, челюстите и свързаните с тях тъкани. Професионалната дейност на лекар по дентална медицина трябва да се осъществява от лица, които притежават професионална квалификация за лекар по дентална медицина, предвидена в настоящата директива“.

5 Член 21 от тази директива, който се отнася до принципа на автоматично признаване, предвижда:

„1. Всяка държава членка признава удостоверения за професионални квалификации за професиите: „лекар“, даващи право на достъп до професионалната дейност на лекар с базово образование и лекар-специалист, „медицинска сестра с общ профил“, „лекар по дентална медицина“, „лекар по дентална медицина-специалист“, „ветеринарен лекар“, „фармацевт“ и „архитект“, изброени в точки 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 и 5.7.1 от Приложение V, които отговарят на минималните квалификационни изисквания, предвидени съответно в членове 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 и 46, и, за целите на достъпа до професионалната дейност и тяхното упражняване, дава на тези удостоверения същото действие на своята територия, като издаваните от нея удостоверения за професионални квалификации.“

[...]

7. Всяка държава членка уведомява Комисията за законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които приема във връзка с издаването на удостоверения за професионални квалификации в сферата на приложение на тази глава. [...]

Комисията публикува подходящо съобщение в *Официален вестник на Европейския съюз*, в което назовава приетите от държавите членки наименования на удостоверения за професионални квалификации и, при необходимост, органа, който издава удостоверенията за професионални квалификации, свидетелството, което придружава удостоверението, и съответното професионално звание, посочено в точки 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 и 5.7.1 от Приложение V“.

6 Член 24, параграф 2 от посочената директива, който се отнася до базовото обучение по медицина, предвижда:

„Общата продължителност на базовото обучение по медицина включва най-малко шест години или 5500 часа теоретично и практическо обучение, проведено от или под контрола на университет.“

[...]“.

7 Член 25 от Директива 2005/36, който се отнася до специализираното обучение по медицина, гласи следното:

„1. За достъп до специализирано обучение по медицина се изисква успешно завършване на шестгодишен курс на обучение като част от програма за обучение по член 24, в рамките на която обучаваният е придобил необходимите знания по базова медицина.“

2. Специализираното обучение по медицина включва теоретично и практическо обучение в университет или университетска учебна болница, или, според случая, в здравно заведение, одобрено за тази цел от компетентните власти или органи.

Държавите членки гарантират, че минималната продължителност на курсовете на специализирано обучение по медицина, посочени в точка 5.1.3 от Приложение V, е не по-малка от продължителността, предвидена в тази точка. Обучението се провежда под контрола на компетентните власти или органи. То включва лично участие на специализиращия лекар в дейността и отговорностите, свързани с въпросните услуги.

[...]

4. За издаване на удостоверения за специализирано обучение по медицина държавите членки изискват притежаване на удостоверения за завършено базово обучение по медицина, съгласно точка 5.1.1 от Приложение V.

[...]“.

8 Член 34 от Директива 2005/36, който се отнася до базовото обучение по дентална медицина, гласи:

„1. За достъп до базово обучение по дентална медицина се изисква притежаване на диплома или свидетелство, изисквано за прием за съответното обучение в университет или висше учебно заведение на ниво, признато за равностойно в държава членка.

2. Базовото обучение по дентална медицина включва курс по теоретично и практическо обучение с минимална продължителност от пет години, което обхваща като минимум програмата, описана в точка 5.3.1 от Приложение V, проведено в университет, висше учебно заведение, предоставящо обучение, признато за равностойно, или провеждано под контрола на университет.

[...]

3. Базовото обучение по дентална медицина гарантира, че заинтересованото лице е придобило следните знания и умения:

- а) достатъчни познания върху науките, на които се основава медицината и добро разбиране на научните методи, включително принципите за измерване на биологичните функции, оценката на научно установени факти и анализа на данни;
- б) достатъчно разбиране на структурата, психологията и поведението на здравите и болните индивиди, както и влиянието на природната и социалната среда върху здравното състояние при хората, доколкото тези фактори засягат денталната медицина;
- в) достатъчни познания върху структурата и функцията на зъбите, устата, челюстите и свързаните с тях тъкани, както здрави, така и болни, и върху тяхното отношение към общото състояние на здравето и към физическото и социалното благополучие на пациента;
- г) достатъчни познания по клиничните дисциплини и методи, които позволяват на лекаря по дентална медицина да си състави цялостен поглед върху аномалиите, уврежданията и болестите на зъбите, устата, челюстите и свързаните с тях тъкани, както и профилактична, диагностична и терапевтична дентална медицина;
- д) достатъчен клиничен опит, придобит под подходящ надзор.

В резултат на обучението лекарят по дентална медицина трябва да придобие уменията, необходими за упражняване на всички дейности, включващи профилактика, диагностика и лечение на аномалии и болести на зъбите, устата, челюстите и свързаните с тях тъкани“.

- 9 Член 35 от тази директива, който се отнася до специализираното обучение по дентална медицина, предвижда:

„1. За достъп до специализирано обучение по дентална медицина се изисква успешно завършване на петгодишен курс на теоретично и практическо обучение в цикъла на обучението по член 34 или притежаване на документите, посочени в членове 23 и 37. [относно придобитите права].

[...]

3. За издаване на удостоверения за завършено специализирано обучение по дентална медицина държавите членки изискват притежаване на удостоверения за завършено базово обучение по дентална медицина, съгласно точка 5.3.2 от Приложение V“.

- 10 Член 36 от посочената директива урежда упражняването на професионалните дейности на лекари по дентална медицина както следва:

„1. За целите на настоящата директива, професионалните дейности на лекари по дентална медицина са дейностите, дефинирани в параграф 3 и упражнявани въз основа на професионалните квалификации, изброени в точка 5.3.2 от Приложение V.

2. Професията „лекар по дентална медицина“ се основава на обучение по дентална медицина, предвидено в член 34, и представлява специфична професия, която е отделна от други общи или специализирани медицински професии. Упражняването на дейностите на лекар по дентална медицина предполага притежаване на удостоверенията за професионални квалификации, изброени в точка 5.3.2 от Приложение V. Титулярите на такива удостоверения за професионални квалификации се третираят еднакво с тези, към които се прилагат разпоредбите на членове 23 или 37.

[...]“.

- 11 Приложение V към Директива 2005/36, което се отнася до признаването въз основа на координирането на минималните квалификационни изисквания, предвижда удостоверения за професионална квалификация за базово и за специализирано обучение както по медицина, така и по дентална медицина.

- 12 Наименованията на курсовете на обучение по специализирана медицина, изброени в точка 5.1.3. от посоченото приложение, включват по-специално курс на обучение по „[д]ентална, орална и лицево-челюстна хирургия (базово обучение по медицина и дентална медицина)“, който предполага „завършване и валидиране на базовото обучение по медицина (член 24) и, в допълнение, завършване и валидиране на базовото обучение по дентална медицина (член 34)“. За удостоверенията за обучение по специализирана медицина в тази област се прилага режимът на признаване по отношение на девет държави членки, а именно Кралство Белгия, Федерална република Германия, Ирландия, Република Кипър, Велико херцогство Люксембург, Унгария, Република Малта, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия.

- 13 Освен обучението по „[д]ентална, орална и лицево-челюстна хирургия (базово обучение по медицина и дентална медицина), в точка 5.1.3. от Приложение V към Директива 2005/36 е посочено също обучение по „лицево-челюстна хирургия (базово обучение по медицина)“. По отношение на Френската република това приложение предвижда наименованието: „[c]hirurgie maxillo-faciale et stomatologie“ (лицево-челюстна хирургия и стоматология).
- 14 Що се отнася до удостоверенията за базова професионална квалификация на лекари по дентална медицина, званието „chirurgien-dentiste“ (лекар по дентална медицина) е посочено в точка 5.3.2. от това приложение като професионално звание, използвано във Франция.
- 15 Що се отнася до удостоверенията за професионална квалификация на лекари по дентална медицина-специалисти, точка 5.3.3. от Приложение V към Директива 2005/36 съдържа рубрика, озаглавена „[о]рална хирургия“. Удостоверенията на шестнадесет държави членки се признават в това отношение, като Френската република не е сред тези държави.
- 16 В точка 5.3.1. от посоченото приложение се уточнява и учебната програма за обучение на лекари по дентална медицина, по-специално по отношение на медико-биологичните и общомедицинските дисциплини. Тези дисциплини включват по-конкретно анатомия, ембриология, хистология, включително и цитология, физиология, биохимия (или физиологична химия), патоанатомия, обща патология, фармакология, микробиология, профилактика и епидемиология, рентгенология, обща хирургия, обща медицина, включително и педиатрия, оториноларингология, дерматология и венерология и анестезиология. Анестезията и болкоуспокояващите средства, специалната хирургия, специалната патология и стоматологична рентгенология са включени сред специалните дисциплини по дентална медицина в посочената програма за обучение.

Френското право

- 17 Член R. 4127-70 от Code de la santé publique (Кодекс за обществено здраве) гласи:
- „Всеки лекар може, по принцип, да извършва всякакви действия по диагностика, превенция и лечение. Лекарите обаче не трябва, освен при изключителни обстоятелства, да предприемат или продължат лечение, нито да дават предписания в области, които надхвърлят техните знания или опит, или средствата, с които разполагат“.
- 18 Член R. 4127-204 от посочения кодекс гласи:
- „Лекарите по дентална медицина не трябва в никакъв случай да упражняват професията си в условия, които застрашават качеството на лечението и на извършените действия, както и сигурността на пациентите. По-конкретно лекарите по дентална медицина трябва да вземат всички подходящи мерки, за да избегнат предаване на болести или да осигурят вземането на тези мерки от помощния им персонал.
- Освен в изключителни случаи, лекарите по дентална медицина не трябва да извършват действия, да предприемат лечение или да дават предписания в области, които надхвърлят професионалната им компетентност или за които нямат необходимото материално осигуряване“.

- 19 Член L 634-1 от Code de l'éducation (Кодекс за образованието), изменен с член 43 от Закон № 2009-879 от 21 юли 2009 г. (JORF от 22 юли 2009 г., стр. 12184), предвижда:

„Третият дълъг цикъл на обучение по дентална медицина, наречен стаж по дентална медицина, е достъпен с национален конкурс за студентите, които са получили заверка за втория цикъл на обучение по дентална медицина.

Студентите, определени вследствие на конкурса като стажанти по дентална медицина, могат да посещават предоставящи квалификация курсове от трети цикъл, списъкът на които се определя от министрите на висшето образование и на здравеопазването. Изборът на квалификационен курс и на университетско лечебно заведение, в което протича стажът, зависи от класирането в конкурса за стажанти.

След заверяване на третия цикъл и защитата на теза, стажантите получават освен държавния диплом за лекар по дентална медицина и диплом за получената квалификация.

[...]“.

- 20 Съгласно член 9 от Указ № 2011-22 от 5 януари 2011 г., относно организирането на третия дълъг цикъл на обучението по дентална медицина (JORF от 7 януари 2011 г., стр. 447):

„Списъкът на предоставящите квалификация курсове от третия дълъг цикъл на обучението по дентална медицина се определя с постановление на министрите на висшето образование и на здравеопазването. Някои курсове могат да бъдат общи за медицината и за денталната медицина“.

- 21 Член 1 от спорното постановление предвижда:

„Списъкът на предоставящите квалификация курсове за получаване на диплом за специализирано обучение, в които могат да се запишат студентите в рамките на третия дълъг цикъл на обучението по дентална медицина, се определя както следва:

- диплом за специализирано обучение по орална хирургия, общ курс за медицина и дентална медицина,
- диплом за специализирано обучение по лицево челюстна ортопедия,
- диплом за специализирано обучение по орална и дентална медицина“.

- 22 Член 3 от това постановление гласи:

„В посочените в член 1 от настоящото постановление курсове за получаване на диплом за специализирано обучение могат да се записват стажанти по дентална медицина с успешно класиране на конкурсите, даващи достъп до третия дълъг цикъл на обучението по дентална медицина.

Когато курсовете са общи за денталната медицина и за медицината, могат да се записват и стажантите по медицина с успешно класиране на националните конкурси, даващи достъп до третия дълъг цикъл на обучението по дентална медицина“.

- 23 Описаното в приложението към спорното постановление теоретично обучение по орална хирургия обхваща по-специално обучение по периапикална хирургия и хирургия на одонтогенните и неодонтогенните кисти на челюстите, по предпротетична и имплантна хирургия, изучаването на патологията на доброкачествените тумори, заболяванията на слюнчените жлези и осъществяването на ортодонтна и ортогнатична хирургия.
- 24 В същото приложение се посочва, че този университетски курс на обучение предполага по-специално практическо обучение, включващо поне три семестъра, проведени в специализирано отделение по дентална медицина, и три семестъра, проведени в специализирано отделение по лицево-челюстна хирургия. В съответствие с разпоредбите на член R. 4127-70 и член R. 4127-204 от Code de la santé publique както лекарите, специализирали орална хирургия, така и лекарите по дентална медицина със специалност орална хирургия по принцип могат да осъществяват правомерно всички действия, които се отнасят до тази специалност, без да нарушават приложимите спрямо тях правила за поведение.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 25 CNOM сезира Conseil d'État с жалба за отмяна на спорното постановление поради превишаване на правомощията с мотива, че последното противоречало на Директива 2005/36 и по-специално на членове 24, 25 и 36 от нея. В рамките на главното производство Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes е конституиран като встъпила страна в подкрепа на министрите, издали това постановление.
- 26 Със спорното постановление се въвежда предоставящо квалификация обучение за получаване на диплома за специализирано обучение по орална хирургия общо за студентите от третия цикъл, които са стажанти по дентална медицина и стажанти по медицина.
- 27 В жалбата си до запитващата юрисдикция CNOM изтъква едно правното основание — изведено от това, че член 9 от Указ № 2011-22 и спорното постановление, прието за неговото изпълнение, са несъвместими с разпоредбите на Директива 2005/36, тъй като преподаваната материя в рамките на новото обучение от третия цикъл, което е достъпно както за студентите по медицина, така и за студентите по дентална медицина, се отнася до специалната медицина по смисъла на посочената директива и въвеждането на общ стаж създава обща за лекарите и денталните лекари професия.
- 28 Според запитващата юрисдикция компетентността, удостоверена с въведената със спорното постановление диплома за орална хирургия, се отнася както до медицинските дисциплини, по-специално стоматологията и лицево-челюстната хирургия, така и до дисциплините на денталната медицина.
- 29 Според тази юрисдикция с оглед на първоначално им обучение и на обстоятелството, че студентите по дентална медицина, одобрени да защитят тази диплома, получават допълнително обучение в рамките на медицинските дисциплини, CNOM няма основание да твърди, че издателят на указа е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че студентите по дентална медицина могат по време на своя стаж да получат необходимите медицински знания за осъществяването на действията, за които са обучени.
- 30 Запитващата юрисдикция обаче отбелязва, че съгласно член 36 от Директива 2005/36 професията на лекар по дентална медицина изисква обучение по дентална медицина, посочено в член 34 от същата директива и представлява специфична професия, различна от тази на лекаря, независимо дали последният е със специализация или не. Следователно отговорът на изтъкнатото от CNOM правно основание зависи от това дали, от една страна, Директива 2005/36 допуска държава членка да въведе общ курс, предоставящ квалификация, който дава

възможност на лекарите и денталните лекари да практикуват една и съща специалност, и от друга страна, от това дали следва да се приеме, че съдържащите се в тази директива разпоредби за свързаните с медицината специалности се отнасят изцяло или частично до обучението по орална хирургия, подробно уредено в приложението към спорното постановление.

31 При тези условия Conseil d'État решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Изискването за специфичност на професията на лекар по дентална медицина, установено в член 36 от Директива 2005/36[...], пречка ли е за въвеждането на предоставящо квалификация обучение от трети университетски цикъл, което е общо за студентите по медицина и за студентите по дентална медицина?
- 2) Следва ли да се приеме, че разпоредбите на [Директива 2005/36], отнасящи се до свързаните с медицината специалности, не допускат включването на дисциплини като изброените в точка [23] от настоящото решение в обучението по дентална медицина?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 32 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали Директива 2005/36 трябва се тълкува в смисъл, че не допуска въвеждането от страна на държава членка на специализирано обучение в областта на оралната хирургия като разглежданото в главното производство, което е общо за притежателите на диплом за лекар по дентална медицина и за лицата, които са завършили само базово обучение по медицина.
- 33 В това отношение следва да се отбележи, че Директива 2005/36 има за цел да въведе ясно разграничение между професиите на лекар по дентална медицина и на лекар (вж., по отношение на Директива 78/686 и Директива 78/687, Решение от 29 ноември 2001 г. по дело Комисия/Италия, C-202/99, Recueil, стр. I-9319, точка 51, както и Определение от 17 октомври 2003 г. по дело Vogel, C-35/02, Recueil, стр. I-12229, точка 33).
- 34 Съгласно член 36, параграф 2 от Директива 2005/36 професията лекар по дентална медицина се основава на обучение по дентална медицина, предвидено в член 34, и представлява специфична професия, която е отделна от други общи или специализирани медицински професии. Упражняването на дейностите на лекар по дентална медицина предполага притежаване на удостоверенията за професионални квалификации, изброени в точка 5.3.2 от Приложение V към Директива 2005/36, като по отношение н Френската република това е държавната диплома за доктор по дентална хирургия.
- 35 Делото по главното производство обаче не се отнася до условията за достъп до професия, за чието упражняване Директива 2005/36 изисква успешно завършване на базово обучение по дентална медицина, а до условията за достъп до специализирана практика в областта на оралната хирургия.
- 36 По отношение на специализираното обучение следва да се констатира, че съгласно член 25, параграф 1 и член 35, параграф 1 от Директива 2005/36 за достъп до специализирано обучение по медицина или по дентална медицина се изисква успешно завършване съответно на базовото обучение по медицина и на базово обучение по дентална медицина.

- 37 Ако въведеният от държава членка цикъл на специализирано обучение съответства, с оглед на наименованието си, на специализация, посочена по отношение на тази държава в точка 5.1.3. или точка 5.3.3 от Приложение V към Директива 2005/36 в областта на медицината или на денталната медицина, до това обучение не могат да се допуснат лица, които не притежават удостоверение за успешно завършване съответно на базовото обучение по медицина или на базово обучение по дентална медицина, или и двете удостоверения — в предвидените в това приложение случаи.
- 38 Когато обаче държава членка въведе специализирано обучение, чието наименование не съответства на специализация, посочена в Приложение V към Директива 2005/36, и което обучение не дава право на удостоверение за професионална квалификация, посочено в това приложение, тази специализация не е обучение по смисъла на членове 25 и 35 от посочената директива, така че последната не урежда условията за достъп и съдържанието на така въведеното обучение.
- 39 При тези условия Директива 2005/36 допуска предоставянето на достъп до специализирано обучение, чието наименование не съответства на тези, които са посочени в Приложение V към нея, както на лицата, завършили само базово обучение по медицина, така и на тези, които са завършили и валидирали само базовото обучение по дентална медицина.
- 40 С оглед на Директива 2005/36 обаче такова специализирано обучение, което не се съдържа в посоченото Приложение V, не може да доведе до издаване на удостоверение за завършено базово обучение по медицина или на удостоверение за завършено базово обучение по дентална медицина, доколкото не отговаря на изискванията относно базовото обучение по медицина и по дентална медицина, установени в членове 24 или 34 от тази директива.
- 41 Всъщност Директива 2005/36 не допуска лице, което няма удостоверение за базовото обучение по медицина, да упражнява професията на лекар, и съответно, не допуска лице, което няма удостоверение за завършено базово обучение по дентална медицина, да упражнява професията лекар по дентална медицина.
- 42 Относно наименованията на специализираните обучения в областта на медицината и на денталната медицина, следва да се отбележи, че що се отнася до Френската република, Приложение V към Директива 2005/36 не съдържа нито едно наименование на специализирано обучение по дентална, орална и лицево-челюстна хирургия (базово обучение по медицина и дентална медицина), нито на обучение по устна хирургия. В това приложение обаче са посочени наименованията „chirurgie maxillo-faciale et stomatologie“ (лицево-челюстна хирургия и стоматология), както и „stomatologie“ (стоматология), по отношение на тази държава членка, като специализирани обучения по медицина.
- 43 От това следва, че специализация по „оралната хирургия“ като разглежданата в главното производство не съответства, по наименованието си, на тези, които са изброени по отношение на Френската република в Приложение V към Директива 2005/36.
- 44 С оглед на изложените съображения следва да се отговори на първия въпрос, че Директива 2005/36 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска въвеждането от държава членка на цикъл на специализирано обучение в областта на медицината или на денталната медицина, чието наименование не съответства на тези, които са посочените в Приложение V към същата директива по отношение на тази държава членка. Достъп до такова обучение може да се предостави както на лицата, завършили само базово обучение по медицина, така и на тези, които са завършили и валидирали само базовото обучение по дентална медицина.

45 Запитващата юрисдикция трябва да провери:

- дали посоченото специализирано обучение, което не отговаря на изискванията относно базовото обучение по медицина и по дентална медицина, установени в членове 24 и 34 от посочената директива, не води до издаване на удостоверение за завършено базово обучение по медицина или на удостоверение за завършено базово обучение по дентална медицина, и
- дали предоставеното след завършване на това специализирано обучение удостоверение не дава възможност за упражняване на базовата професия на лекар или лекар по дентална медицина от лица, които нямат удостоверение, съответно, за завършено базово обучение по медицина или за завършено базово обучение по дентална медицина.

По втория въпрос

- 46 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали Директива 2005/36 трябва се тълкува в смисъл, че не допуска включването на дисциплините, обхванати от областта на медицината, в съдържанието на специализирано обучение като разглежданото в главното производство.
- 47 От анализа на първия преюдициален въпрос произтича, че Директива 2005/36 не забранява определено съдържание на специализирано обучение като разглежданото в главното производство.
- 48 Във всички случаи, макар с оглед на тази директива професията на лекар по дентална медицина да е специфична и отделна от професията на лекар, както бе уточнено в точка 34 от настоящото решение, остава обстоятелството, че посочената в точка 5.3.1. от Приложение V към Директива 2005/36 учебна програма, която води до получаване на удостоверение за завършено базово обучение по дентална медицина, включва не само специалните дисциплини по дентална медицина, но и медико-биологичните и общомедицинските дисциплини.
- 49 От това следва, че законодателят на Съюза не е целял да изключи медицинските дисциплини от обучението по дентална медицина, независимо дали последното е специализирано.
- 50 При тези условия следва да се отговори на втория въпрос, че Директива 2005/36 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска включването на дисциплини от областта на медицината в специализирано обучение по дентална медицина.

По съдебните разноски

- 51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) а) **Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година трябва да се тълкува в смисъл, че допуска въвеждането от държава членка на цикъл на специализирано обучение в областта на**

медицината или на денталната медицина, чието наименование не съответства на посочените в Приложение V към същата директива по отношение на тази държава членка. Достъп до такова обучение може да се предостави както на лицата, завършили само базово обучение по медицина, така и на тези, които са завършили и валидирали само базовото обучение по дентална медицина.

б) Запитващата юрисдикция трябва да провери:

- дали посоченото специализирано обучение, което не отговаря на изискванията относно базовото обучение по медицина и по дентална медицина, установени в членове 24 и 34 от посочената директива, не води до издаване на удостоверение за завършено базово обучение по медицина или на удостоверение за завършено базово обучение по дентална медицина, и
- дали предоставеното след завършване на това специализирано обучение удостоверение не дава възможност за упражняване на базовата професия на лекар или лекар по дентална медицина от лица, които нямат удостоверение, съответно, за завършено базово обучение по медицина или за завършено базово обучение по дентална медицина.

2) Директива 2005/36, изменена с Регламент № 1137/2008, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска включването на дисциплини от областта на медицината в специализирано обучение по дентална медицина.

Подписи